

Marionetes de carn i ossos...

La història. Voramar, en un temps remot. Judy i Punch, titellaires d'èxit en aquest petit poble de fanatismes i violència, tenen una relació familiar conflictiva, fins que un mal dia les coses van a pitjor.

Les formes. La tradició titellaire anglesa ha fet de Punch i Judy uns personatges populars. Punch fent honor al seu nom (cop de puny) i Judy, la dona soferta que suporta els cops del marit

fins on pot. L'actriu australiana Mirrah Foulkes (Queensland, 39 anys) debuta en la direcció tot revisitant el relat de Punch i Judy, al temps que sense adaptar-los a l'època actual, 'Judy y Punch' (Judy&Punch, per aquest ordre de rellevància), sí que parlen d'una xacra social d'aquí i ara: la violència de gènere. Així, i respectant al

cent per cent l'estètica medieval on l'acció transcorre, aquesta farsa social amb olor a conte fantàstic, conserva els atributs del teatre de titelles, en aquest cas marionetes de fil, que atreuen per igual a petits i grans. O a l'inrevés. Que ho preguntin, sinó, al Centre de Titelles de Lleida. O als Titiriteros de Binefar. No obstant, 'Judy y Punch' en la versió que ha maquinat la Mirrah Foulkes, no se n'es-

tà d'adobar-ho amb bones dosis de violència física que no estalvia ni imatges ni situacions al més pur estil 'gore'. Salvant les distàncies, el film també radiografia la tendència actual per la morbositat que qualsevol violència excita en aquelles audiències poc escrupoloses. Vaja, que del segle XVIII al segle XXI poc, o gens, s'ha avançat en l'educació estètica (i moral) d'allò informe que anomenem

'públic'. Tota una reflexió ètica que les sagnants peripecies de la Judy i el Punch posen a la consideració dels espectadors no filisteus. Guió, posada en escena, música incidental (inquietant i alhora alligona-dora la que brinda Frank Tetaz) i les excel·lents interpretacions actors arrodonen la qualitat d'una proposta que ens arriba de

'Judy y Punch'

Directora:
Mirrah Foulkes.
Intèrprets: Mia Wasikowska, Damon Herriman, Tom Budge, Lucy Vel, Terry Morris.
Austràlia, 2019.
106'. Armengol Bellpuig, Screenbox Lleida.

les antípodes.

El fons. La venjança talla mans però no consciències.

La imatge. Judy assaltant el cadafal amb pirueta fantasmal.

La frase. "Dieu bruixa a tota persona que no encaixa amb les vostres cabòries", etziba Judy a la gent del poble. Doncs això.

La recomanació. Interessant vetllada per als amants dels contes fantàstics, secció feminisme de base.